

(ตำนาน)

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการ
นอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕

ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๑ โดยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ส่วนราชการต่างๆ วางกรอบหรือหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปช่วยราชการต่างสังกัดให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรของส่วนราชการต้นสังกัด พร้อมทั้งเห็นชอบให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้การสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสมกับโครงสร้างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕ ”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.๒๕๒๕

๓.๒ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๒

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ การไปช่วยราชการ ” หมายความว่า การสั่งให้ข้าราชการตำรวจ ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในกระทรวง ทบวง กรม หรือ หน่วยงานอื่นนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นอกเหนือจากระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว

“ หัวหน้าหน่วยงาน ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ หรือ หน่วยงานระดับ กองบัญชาการ กองบังคับการ กองกำกับการ สถานีตำรวจ แผนกหรืองาน หรือเทียบเท่า แล้วแต่กรณี

“ กำลั้งหลัก ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งใน สายงานปฏิบัติการป้องกันปราบปราม สายงานสืบสวน สายงานสอบสวน และ สายงานบริหารงานป้องกันปราบปราม

ข้อ ๕ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการต้องมีวัตถุประสงค์ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่อันเป็นภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยตรง

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ข้าราชการตำรวจที่ไปช่วยราชการจะต้องไม่มีสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๖.๑ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับหัวหน้าหน่วยงาน

๖.๒ เป็นกำลั้งหลัก

๖.๓ เป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน ตามข้อ ๖.๑ - ๖.๒

๖.๔ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งครั้งแรก

ยังไม่ครบ ๒ ปี

๖.๕ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งยังไม่ครบกำหนดเวลาตามเงื่อนไขท้ายคำสั่งบรรจุและแต่งตั้ง หรืออยู่ระหว่างการบรรจุให้ได้รับเงินเดือนตามคุณวุฒิ

๖.๖ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งควบปรับระดับเพิ่ม-ลด ได้ในตัวเอง

๖.๗ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มงานเทคนิค

ข้อ ๗ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของหน่วยงานต้นสังกัด และความเห็นของผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดระดับกองบัญชาการหรือกองบังคับการหน่วยขึ้นตรงต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือเทียบเท่า เป็นสำคัญ

ข้อ ๘ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจที่รับเงินเดือนในหน่วยงานนอกงบประมาณสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไปช่วยราชการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยเจ้าของงบประมาณนั้นก่อน

ข้อ ๙ เมื่อมีการขอตัวข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการ หากปรากฏว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้น มีสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๖.๑ - ๖.๗ ให้ระงับการช่วยราชการของข้าราชการตำรวจผู้นั้น แล้วให้ กองทะเบียนพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงาน ที่ขอตัวทราบ โดยไม่ต้องเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๑๐ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการทุกกรณี ต้องมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน แต่ทั้งนี้ไม่เกินครั้งละหนึ่งปี โดยห้ามมิให้สั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการย้อนหลัง และห้ามมิให้สั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการหรือทำหน้าที่ติดต่oprะสานงานเป็นครั้งคราว โดยที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นยังปฏิบัติหน้าที่ประจำทางตำแหน่งเดิม

ข้อ ๑๑ คำสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการให้ถือว่าสิ้นสุดลง ในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ ครบระยะเวลาตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๑๐

๑๑.๒ ข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งอื่น

๑๑.๓ ข้าราชการตำรวจผู้นั้นถูกส่งตัวกลับสังกัดเดิม

ข้อ ๑๒ เมื่อการช่วยราชการใกล้สิ้นสุดตามระยะเวลาที่กำหนด และหน่วยที่ขอตัวไปช่วยราชการยังมีความจำเป็นต้องการให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นช่วยราชการต่อ ให้เสนอเรื่องถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติก่อนครบกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน

ข้อ ๑๓ เมื่อการไปช่วยราชการสิ้นสุดลงด้วยกรณีใดก็ตาม ให้เป็นหน้าที่ของข้าราชการตำรวจผู้นั้นร้องขอต่อหน่วยที่ช่วยราชการอยู่ ให้ส่งตัวกลับสังกัดเดิมทันที

หากหน่วยที่ขอตัวไปช่วยราชการยังมีความจำเป็นต้องการให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นช่วยราชการต่อ ให้ส่งตัวข้าราชการตำรวจดังกล่าวกลับสังกัดเดิมก่อน แล้วจึงเสนอเรื่องพร้อมทั้งแสดงเหตุผลความจำเป็น โดยชัดเจนถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติอีกครั้ง

ข้อ ๑๔ การพิจารณาบำเหน็จความชอบประจำปีแก่ข้าราชการตำรวจที่สั่งให้ไปช่วยราชการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีและระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๑๕ การไปช่วยราชการก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าสิ้นสุดลงเมื่อเจ้ากรณีตาม
ข้อ ๑๑ แห่งระเบียบนี้

หากหน่วยใดยังมีความจำเป็นต้องให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นอยู่ช่วยราชการ
ต่อไปอีก ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๖ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
นอกจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นสมควรจะสั่งเพื่อ
ประโยชน์ของทางราชการ ให้พิจารณาสั่งได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ทั้งนี้ ให้มีระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี

ข้อ ๑๗ ให้ กองทะเบียนพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบดำเนินการ
ให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(ลงชื่อ) พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
(ชวลิต ยงใจยุทธ)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง
พันตำรวจเอก
(ชัยยง กิรติจจร)

รองผู้บังคับการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้บังคับการกองทะเบียนพล